

Preken 25. juli i Skårer kirke

9. s e pinse

Kapellan Elisabeth Lund

En gang gikk en mann opp på et fjell. Han holdt en tale.

En lang tale som mange tusen mennesker lyttet til.

Han talte mot egoismen og selvgodheten vi mennesker har så mye av.

Han talte for ekte kjærlighet, for å sette andre foran seg selv, for et helt og ekte liv.

Han talte om åpenhet og raushet, om tålmodighet, barmhjertighet, og ærlighet.

Om det gode og om hvordan det kan få plass i verden.

Han sa: Alt dere vil at andre skal gjøre mot dere, skal også dere gjøre mot dem.

Og så advarte han mot de som utgir seg for å tale det godes sak, men som egentlig bare vil sitt eget beste. Han snakket om å vende seg mot Gud og bort fra vår egen egoisme.

Talen er blitt redigert og kalt Bergprekenen, og mannen heter Jesus.

Det som er prekenteeksten i dag er avslutningen på den talen han holdt.

Det står skrevet i evangeliet etter Matteus i det 7. kapittel:

Ikke enhver som sier til meg: 'Herre, Herre!' skal komme inn i himmelriket, men den som gjør min himmelske Fars vilje.

Mange skal si til meg på den dagen: 'Herre, Herre! Har vi ikke profetert ved ditt navn, drevet ut onde ånder ved ditt navn og gjort mange mektige gjerninger ved ditt navn?'

Da skal jeg si dem rett ut: 'Jeg har aldri kjent dere. Bort fra meg, dere som gjør urett!'

Hver den som hører disse mine ord og gjør det de sier, ligner en klok mann som bygde huset sitt på fjell. Regnet styrtet, elvene flommet, og vindene blåste og slo mot huset. Men det falt ikke, for det hadde sin grunnvoll på fjell.

Og hver den som hører disse mine ord og ikke gjør det de sier, ligner en uforstandig mann som bygde huset sitt på sand. Regnet styrtet, elvene flommet, og vindene blåste og slo mot huset. Da falt det, og fallet var stort.»

Da Jesus hadde fullført denne talen, var folket slått av undring over hans lære, for han lærte dem med myndighet og ikke som deres skriftlærde.

Slik lyder Herrens ord.

Jesus snakker om å bygge hus. Han var jo snekker, så han visste nok hva han snakka om. Men de husene han snakker om her, er bilder på livet vårt. På hvordan vi lever nå og på hvordan framtida vår vil bli. Jesus utfordrer alle som har hørt budskapet hans til å ta et valg. Det er forskjell på å bygge på sand og å bygge på fjell. Og vi bygger livet vårt enten på sand eller på fjell, sier Jesus. Det er ikke noen mellomting.

”Hver den som hører disse mine ord og gjør det de sier, ligner en klok mann som bygde huset sitt på fjell”, sier Jesus. Å bygge på fjell er å gjøre det vi hører. Han som bygger på sand, er han som hører uten å gjøre.

Det er forskjell på å høre et budskap og på å faktisk gjøre det.

En gang for mange år siden var jeg på barselvisitt på sykehuset, hos en venninne som akkurat hadde født et barn. Det var en stund før jeg fikk barn selv. Jeg spurte om det gikk bra, og hun sa at det gikk ganske bra, men hun strevde sånn med den amminga. Det var så vanskelig å få det til.

Mens hun måtte ut en tur og skifte bleie på babyen, ble jeg stående på rommet hennes og lese på en plakate på veggen. Der sto det grundig forklart med illustrasjoner og alt hvordan man skulle gjøre når man amma. Og dum som jeg var, tenkte jeg med meg selv at det var da merkelig at hun ikke hadde lest denne plakaten når hun tydeligvis ikke visste hvordan hun skulle få det til. Nå visste iallfall jeg hvordan det skulle gjøres.

Og noen år senere, da jeg var gravid for første gang, leste jeg mye mer om det. Jeg følte at jeg hadde hørt det som var å høre om amming.

Men da jeg hadde født og faktisk skulle gjøre det jeg hadde hørt om, oppdaga jeg at det var noe ganske annet. Det var etter hvert fryktelig vondt og det var så vanskelig så lenge at det var like før jeg gav opp hele greia.

Det er forskjell på å høre om noe og på å gjøre det.

Det er forskjell på hvor vi bygger huset vårt.

Mange kan høre det Jesus sier og være enige i at det er kloke ord. Han sier mye bra om at vi skal elske våre fiender, at vi skal tilgi hverandre, være hederlige, ikke dømme hverandre, at vi skal gjengjelde ondt med godt, vende det andre kinnnet til.

For en som aldri har prøvd å leve sammen med andre mennesker, kan det høres lett ut. Men vi vet alle at det er vanskelig.

Vi vet at vi ikke klarer det.

I Bergprekenen sier Jesus til og med: ”Vær fullkomne, slik som deres himmelske Far er fullkommen.” Han setter en høy standard, og gir oss virkelig noe å strekke oss etter.

For mange er det å bygge eller kjøpe et hus den største enkeltinvestering de gjør i livet. Da er det viktig å få seg et hus som holder. Et hus som ikke bare ser fint ut, men et hus der det er gjort godt grunnarbeid. Vi vil ikke ha noen skjulte mangler. Vi vil ikke kjøpe katta i sekken. Det kan jo true hele vår økonomi.

Å ha skjulte mangler i livet, det truer hele framtida vår.

Likevel har vi lett for å gi mer oppmerksomhet både til kjøp av bil og hus, enn til det som er selve grunnlaget for livet.

Hvordan kan vi kvalitetssikre livet?

Det finnes hus som ser utrolig bra ut, men som står på sand. Som ikke har et godt fundament. I dag advarer Jesus oss mot å være sånne mennesker. Mennesker som bygger på sviktende grunn.

Det er ikke hvordan huset ser ut som teller. Det er hvor det står.

Eller som noen eiendomsmeglere sier: De tre viktigste tingene når man skal kjøpe hus er beliggenhet, beliggenhet og beliggenhet.

Det viktige er hva vi bygger livet på.

Å bygge på fjell er å gjøre det vi hører, men det er en helt ubibelsk tanke å tro at vi kan gjøre oss fortjent til frelse. At vi kan gjøre oss fortjent til Guds tilgivelse og nåde, gjøre oss fortjent til å få leve sammen med Gud.

Det er tydelig at det ikke er de gode gjerningene vi klarer å prestere som er fjellet. Jesus sier også i prekanteksten at det er noen som kaller ham herre og har gjort mektige gjerninger i hans navn, og som han likevel ikke vil regne som en av sine. Disse gjerningene er et fint hus som står på sand. Det er mennesker som bare viser fram flotte gjerninger, og ingen skal få kunne tro at gjerningene deres skal kunne frelse dem.

”Jeg har aldri kjent dere”, sier Jesus. Forholdet til Jesus handler ikke om hva vi sier eller hva vi klarer å prestere. Det handler om en relasjon, om å leve sammen med ham, om å bli kjent med hverandre.

”Ikke alle som sier til meg: Herre, herre! Skal komme inn i himmelriket, men den som gjør min himmelske Fars vilje”. Sier Jesus. Og i Joh 6, 29 sier han: ”Dette er den gjerning Gud vil dere skal gjøre: å tro på ham som Gud har sendt”.

Å bygge huset på fjell, er å tro på Jesus. Ikke bare vite om han og høre ordene hans og kanskje tro at han fins. Men å ville bygge livet vårt på ham, la han få være Herren i livet vårt. Å ville legge livet vårt i hans hender. Sann som dere som har båret Martin til dåpen har gjort med hans liv i dag. Dere har lagt Martin i Guds hender, så han er plassert på fjell, og dere som er foreldre og faddere, og alle vi andre her i menigheten har ansvar for at han får mulighet til å fortsette i troen hvis han vil. Guds vilje er at vi tror på Jesus og følger ham.

Å følge Jesus er å velge å ville gjøre hans vilje. Selv om vi aldri vil bli fullkomne, vil vi igjen og igjen prøve å ligne ham. Vi vil la det han sier i Bergprekenen få betydning i livet vårt. Det sies at det kan være tre hensikter med Bergprekenen, og jeg tror alle tre er viktige. Den første er at når vi leser den vet vi at vi må forandre oss, vi har mye å ta tak i når det gjelder å vise hverandre kjærlighet.

Den andre er at Jesus forteller oss hvem han er. Det er jo den flotteste talen som noen gang er holdt. Jesus snakker med en enorm myndighet. Han siterer ingen andre. Det er han som sier dette. Det er han som lever det. Og det kan han gjøre fordi han er Gud. Det er han som er fjellet, selve grunnlaget for livet vårt. Og det er han som er Frelseren vår. Den som holder når stormen kommer.

Så når han forteller om stormen og regnet og flommen som rammer husene som er bygd, sier han egentlig til oss: ikke vær redde! Når dere står på meg så er dere trygge. Det betyr ikke at ikke vi vil oppleve vanskelige ting i livet, men Jesus vil alltid stå fast hos oss til evig tid. Vi bygger livene våre enten på sand eller på fjell. Det er ingen mellomting. Når vi tror på Jesus og vil følge ham, bygger vi på fjell.

Den tredje hensikten med bergprekenen er å vise oss at vi ikke kan leve ut dette, at vi ikke kan være fullkomne. Lista legges så høyt at vi skjønner at vi er helt avhengige av nåden og av tilgivelsen. Vi er helt avhengige av Jesus.

Snart skal vi feire nattverd. Da kommer vi fram hit og tar imot det Jesus gjorde for oss da han døde. Det er en måte å gjøre det vi hører på. Å ta imot Jesus, å bygge på fjell. Når vi tar imot

nattverden, betyr det at vi vil leve sammen med Jesus. Ikke at vi alltid klarer det vi vil, men vi vil likevel. Vi tar imot hans kjærlichkeit i brød og vin. Og så svelger vi og bærer kjærlichkeit med oss ut i verden.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet til evighet.